

Uniwersytet
Ekonomiczny
w Katowicach

Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe
Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach
ISSN 2083-8611

Nr 284 · 2016

Ewa Śnieżek

Uniwersytet Łódzki
Wydział Zarządzania
Katedra Rachunkowości
ewasniezek@uni.lodz.pl

Joanna Pilacik

Uniwersytet Łódzki
Wydział Zarządzania
Katedra Rachunkowości
jkaputa@uni.lodz.pl

RAPORTOWANIE INFORMACJI POZAFINANSOWYCH O SPOŁECZNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI W LASACH PAŃSTWOWYCH W ŚWIECIE NIEKTÓRYCH KONCEPCJI TEORETYCZNYCH

Streszczenie: Celem niniejszego artykułu jest wskazanie możliwości rozważenia raportowania informacji pozafinansowych o społecznej odpowiedzialności w Lasach Państwowych, w świetle niektórych koncepcji teoretycznych. W artykule wykorzystano metodę dedukcyjną, wspomaganą studiami literatury. Artykuł podzielony został na trzy części. W pierwszej przedstawiono założenia koncepcji społecznej odpowiedzialności, jej wpływ na otoczenie jednostek gospodarczych oraz znaczenie dodatkowych ujawnień informacji pozafinansowych. W części drugiej przedstawiono wybrane, teoretyczne koncepcje w raportowaniu społecznej odpowiedzialności. W części trzeciej pokazano powiązanie działalności Lasów Państwowych z założeniami wybranych teorii rachunkowości. Artykuł kończy podsumowanie, w którym przedstawiono wnioski końcowe oraz sformułowano rekomendacje.

Słowa kluczowe: społeczna odpowiedzialność biznesu, raportowanie społecznej odpowiedzialności, teorie rachunkowości, społeczna odpowiedzialność Lasów Państwowych.

Wprowadzenie

Kluczowym elementem i warunkiem pełnego wdrożenia idei odpowiedzialnego biznesu w przedsiębiorstwie, stanowiącym podstawowy element zarządzania tym obszarem, jak wielokrotnie podkreślała E. Burzym, jest pomiar dokonań i stopnia realizacji zadań oraz komunikacja i raportowanie potwierdzające trafność podjętych decyzji, w trosce o zaspokojenie potrzeb współczesnego społe-

czeństwa oraz potrzeb przyszłych pokoleń [Burzym, 2008]. Informacje niefinansowe, w tym o działaniach w ramach społecznej odpowiedzialności, mogą być ujawniane w różnym zakresie i formie. Do tego celu, oprócz sprawozdania zarządu, mogą służyć dodatkowe działy w ramach not do sprawozdania finansowego czy odrębne sprawozdania, np. raporty społeczne lub środowiskowe.

Współcześnie raportowanie społeczne jest coraz częściej rekomendowane i uznawane za dobrą praktykę w przedsiębiorstwach. Lasy Państwowe, jako podmiot zarządzający dobrem narodowym, powinien być szczególnie zainteresowany raportowaniem z zakresu zrównoważonego rozwoju i społecznej odpowiedzialności. Mimo wielu pozytywnych działań, pod tym względem Lasy Państwowe nie osiągnęły jeszcze standardów jakości i spójności satysfakcjonujących tak trudnego odbiorcę informacji, jakim jest społeczeństwo. Szczególnie w tych jednostkach, dla których raportowanie kwestii dotyczących ekologii i środowiska stanowi priorytet, należy nieustannie rozwijać i usprawniać system pomiaru i raportowania informacji jej użytkownikom, nie zapominając o teoretycznych podstawach rozwijanych koncepcji.

Celem artykułu jest wskazanie możliwości rozważania raportowania informacji pozafinansowych o społecznej odpowiedzialności w Lasach Państwowych, w świetle niektórych koncepcji teoretycznych. Jest to niezwykle istotne w dobie nacisku na społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw ery globalizacji i zrównoważonego rozwoju. W artykule zastosowano metodę dedukcyjną, wspomaganą studiami literatury.

1. Dodatkowe ujawnienia informacji pozafinansowych o społecznej odpowiedzialności

Istotną cechą oddziaływującą na kształt rachunkowości i informacji przez nią generowanych jest ścisły związek podmiotu z jego otoczeniem. Wraz z ewolucją procesów ekonomiczno-społecznych, następującą równolegle z rozwojem gospodarczym, istotnym zmianom uległy również znaczenie i interpretacja otoczenia podmiotów gospodarczych. Otoczenie, w którym funkcjonują współczesne przedsiębiorstwa, staje się coraz bardziej złożone i zmienne oraz narzuca bezwzględną konieczność przystosowania się do niego wszystkich podmiotów gospodarczych oraz transparentności informacji. Różne cele, specyfika i horyzont czasowy problemów decyzyjnych oraz presja współczesnej rzeczywistości gospodarczej ery globalizacji powodują, iż wymagania użytkowników informacji są coraz wyższe i nie zawsze spójne [Śniezek, 2008].

Główną przesłanką decyzji o informowaniu o działaniach przedsiębiorstwa w zakresie realizacji funkcji społecznych i środowiskowych jest poczucie odpowiedzialności za zrównoważony rozwój zarządzanego przedsiębiorstwa i jego otoczenia. Przesłanką taką jest również wiążąca się z powyższym potrzeba doskonalenia procesów wewnętrznych dla poprawy osiągnięć oraz zaangażowania się w działalność związaną ze zrównoważonym rozwojem, która obejmuje również transparentne komunikowanie jej rezultatów.

U podstaw znaczenia informacji o społecznej odpowiedzialności organizacji leży koncepcja *triple bottom line* [Adamczyk, 2009], wywodząca się z paradygmatu zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z jej założeniami w działaniu organizacji należy poszukiwać równowagi między trzema perspektywami: społeczną, ekologiczną i ekonomiczną. „Koncepcja ta wskazuje, że wyniki społecznie odpowiedzialnego przedsiębiorstwa powinny być mierzone trzema rodzajami wyników: wynikiem finansowym, wynikami społecznymi i wynikami środowiskowymi” [Samelak, 2013, s. 19].

Nieodłącznym elementem działań z tym związanych jest rachunkowość (często mówi się o rachunkowości odpowiedzialności społecznej – ang. *social responsibility accounting*) oraz rozwijająca się na jej gruncie i przy jej udziale, rozpatrywana wieloaspektowo i wielopłaszczyznowo idea raportów o społecznej odpowiedzialności.

Społeczna odpowiedzialność biznesu jest koncepcją, według której podmioty dobrowolnie prowadzą działalność uwzględniającą interesy społeczne i ochronę środowiska, a także relacje z grupami lub jednostkami, które mogą wpływać lub są pod wpływem działania przedsiębiorstwa, za pośrednictwem jego produktów, strategii i procesów [Śnieżek, 2014]. Odpowiedzialne społecznie przedsiębiorstwo nie tylko spełnia wszystkie wymagania formalne, ale także dobrowolnie angażuje się, inwestując w zasoby ludzkie, ochronę środowiska i relacje z interesariuszami [Grudzewski i in., 2010].

Wprowadzenie do praktyki gospodarczej zwyczaju publikowania raportów społecznych przynosi szereg korzyści, wśród których należy wymienić przede wszystkim informowanie o konsekwentnym wdrażaniu i monitorowaniu działań społecznych, ekologicznych i środowiskowych [Śnieżek, Perlińska, 2012].

W praktyce większości przedsiębiorstw zintegrowane raportowanie z zakresu zrównoważonego rozwoju jeszcze nie osiągnęło standardów jakości i spójności przyjętych dla innych rodzajów sprawozdawczości [Krasodomska, 2012]. Nawet w tych jednostkach, dla których raportowanie kwestii dotyczących ekologii i środowiska stanowi priorytet, w sporządzanych publikacjach nie obowiązują normy i wymogi stosowane w odniesieniu do tradycyjnej sprawozdawczości finansowej.

2. Teoretyczne koncepcje w raportowaniu społecznej odpowiedzialności

Teorie rachunkowości były i nadal są wykorzystywane przez wielu badaczy zajmujących się problemem sprawozdawczości finansowej w jednostkach gospodarczych. Według A. Szychty cel teorii rachunkowości to „objaśnienie rozwiązań stosowanych w praktyce, umożliwiające lepsze zrozumienie istniejących praktyk” przez szeroko rozumianych specjalistów rachunkowości oraz formułowanie nowych koncepcji i modeli [Szychta, 2010, s. 248]. Znaczenie teorii w rachunkowości jest różne od innych dziedzin nauk, gdyż zjawiska ekonomiczne są niestabilne, bardziej złożone i niepewne, m.in. z powodu ewolucyjnego charakteru czynników ich kształtujących. Tylko podejście interdyscyplinarne jest w stanie wyjaśnić złożone procesy zachodzące w systemach rachunkowości, jej naturę i istotę tej dziedziny [Noga, 2011, s. 45].

Jak pisze J. Krasodomska: „potrzeba raportowania przez współczesne przedsiębiorstwa interesariuszom zewnętrznym pewnych dodatkowych informacji wciąż jeszcze nie jest w pełni teoretycznie uzasadniona” [Krasodomska, 2014, s. 49]. Potrzeba rozszerzenia tradycyjnego sprawozdania finansowego o dodatkowe informacje jest silnie osadzona w teoriach rozwijanych przez badaczy. Autorzy zajmujący się tą tematyką objaśniają decyzje zarządów w zakresie polityki informacyjnej następującymi teoriami: interesariuszy, legitymizacji, sygnalizowania, instytucjonalną oraz użyteczności decyzyjnej [Łada, Kozarkiewicz, 2013; Krasodomska, 2013, 2014; Zarzycka, 2013].

Teoria interesariuszy stanowi, że ważnym elementem kształtowania relacji przedsiębiorstwa z interesariuszami jest skuteczne informowanie ich o osiągnięciach we wszystkich obszarach prowadzonej działalności, bo wszyscy interesariusze roszczą sobie prawo do decydowania o sprawach przedsiębiorstwa. I mają też prawo do uczciwego traktowania przez przedsiębiorstwo. Wszyscy interesariusze mają też prawo do informacji, jak przedsiębiorstwo na nich oddziałuje, nawet jeśli nie zdecydują się korzystać z udostępnianych informacji i jeżeli nie mogą bezpośrednio wpływać na jego działalność.

Teoria legitymizacji zakłada, że społeczeństwo pozwala organizacji na rozwijanie swojej działalności w sposób zgodny z jego przekonaniem, co oznacza, że przedsiębiorstwo musi brać pod uwagę wymagania społeczeństwa, a nie tylko inwestorów. Przedsiębiorstwo musi zatem podejmować różnego rodzaju działania zmierzające do zapewnienia społecznego przyzwolenia dla swojej misji, wizji i strategii oraz działań operacyjnych. Zgodnie z tą teorią jednostki o wysokim zaangażowaniu społecznym i środowiskowym powinny być z założenia bardziej skłonne do ujawniania informacji na te tematy. Nie mogą one

w inny sposób uzasadnić i uwiarygodnić swojej sytuacji finansowej i wyników finansowych, bo odwołanie do tradycyjnych miar korporacyjnego sukcesu nie jest w tym przypadku właściwe i miarodajne.

Teoria sygnalizowania zakłada, że przedsiębiorstwo będzie skłonne ujawnić dodatkowe informacje, żeby inwestorzy i inni interesariusze mogli lepiej określić jego wartość, potencjał tempo wzrostu i ryzyko, co dla przedsiębiorstwa będzie oznaczało niższy koszt kapitału.

Teoria instytucjonalna wyjaśnia, jak konkretne formy organizacyjne przedsiębiorstw mogą być przyjęte, aby uzyskać dla nich społeczną akceptację. Teoria ta traktuje przedsiębiorstwo jako system otwarty, który zmienia się w odpowiedzi na społeczne i instytucjonalne procesy zachodzące w ich otoczeniu, legitymizując swoje działania [Krasodomska, 2014]. Jej związek z ujawnianiem informacji (zarówno w jej wymiarze izomorficznym, jak i postaci tzw. *decouplingu*) polega na tym, że z innej perspektywy niż pozostałe teorie pokazuje, jak organizacje postrzegają zmieniające się społeczne i instytucjonalne naciski i oczekiwania oraz jak na nie reagują.

Teoria użyteczności decyzyjnej wskazuje, że interesariusze oczekują ujawniania przez spółki coraz szerszego zakresu informacji potrzebnych w procesie decyzyjnym. Zaspokajając popyt na informację, przedsiębiorstwo może utrzymać lub przyciągnąć kapitał niezbędny do prowadzenia działalności i jej rozwoju.

W niniejszym opracowaniu skupiono się na pierwszych trzech wymienionych wcześniej teoriach.

W badaniach empirycznych z zakresu teorii rachunkowości badanym podmiotem są najczęściej jednostki gospodarcze, których głównym celem działalności jest osiągnięcie zysku poprzez zaspokajanie potrzeb różnych grup interesariuszy. Znacznie rzadziej badacze zajmują się podmiotami tak specyficznymi, jak Lasy Państwowe, których funkcje społeczne i środowiskowe stanowią unikalny na skalę światową, pozaprodukcyjny element strategii działalności.

3. Społeczna odpowiedzialność Lasów Państwowych w kontekście wybranych koncepcji teoretycznych

Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe to specyficzna jednostka gospodarcza zarówno pod względem prawnym, jak i w zakresie oraz rodzaju prowadzonej działalności. Lasy Państwowe sprawują zarząd nad lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa (bez parków narodowych, Zasobu Agencji Nieruchomości Rolnych oraz lasów oddanych w użytkowanie wieczyste). Lasy

Państwowe jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, w ramach sprawowanego zarządu, prowadzi gospodarkę leśną, gospodaruje gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną, a także prowadzi ewidencję majątku Skarbu Państwa oraz ustala jego wartość. Biorąc pod uwagę specyfikę Lasów Państwowych, w dalszej części opracowania autorki skupiły się na wskazaniu kilku istotnych aspektów wymienionych wcześniej teorii, w szczególności odnoszących się do problemu dodatkowych ujawnień o społecznej odpowiedzialności PGL LP.

Lasy Państwowe, spełniając ustawowy obowiązek prowadzenia trwale zrównoważonej gospodarki leśnej (ukierunkowanej na zachowanie trwałości lasów, ciągłości ich użytkowania oraz powiększania zasobów leśnych), wychodzą naprzeciw oczekiwaniom wielu różnych grup interesariuszy, w szczególności: społeczeństwa, samorządów i społeczności lokalnych, organizacji oraz organów ochrony przyrody i środowiska, a także gospodarki. Wykonanie zadań, odpowiadających tak ściśle określonym wymogom prawa oraz szerokiemu zakresowi oczekiwań interesariuszy, podkreśla odrębność działań Lasów Państwowych na rzecz otoczenia. Należy podkreślić, iż Lasy Państwowe, ze względu na unikalny charakter działalności, można nazwać podmiotem o wielu funkcjach pozaprodukcyjnych, do których wypełnienia jest zobowiązane i których wykonanie finansuje z własnych przychodów [Pietrzak, Piłacik, 2014]. Lasy Państwowe komunikują się z interesariuszami poprzez liczne publikacje informacyjne m.in.: „Raport o działalności edukacyjnej”, „Raport o stanie lasów w Polsce” oraz „Sprawozdanie finansowo-gospodarcze”. Angażują również media, rozwijając świadomość społeczną w zakresie gospodarki leśnej i ochrony przyrody. Edukacja leśna społeczeństwa to jeden z najważniejszych obszarów działania Lasów Państwowych, wskazujący na znaczenie korzyści, jakie daje zrównoważona gospodarka leśna, ochrona przyrody i rozsądne korzystanie z dóbr natury. Działania te wpisują się nierozdzielnie w założenia **teorii interesariuszy**¹.

Lasy Państwowe jako jednostka zainteresowania publicznego ujawnia dane finansowe wynikające z obowiązku ustawowego. Natomiast zapisy Strategii Lasów Państwowych na lata 2014-2030 oraz zadania wynikające bezpośrednio z podstawowych funkcji lasów, w oczywisty sposób wpływają na budowanie korzyści płynących ze świadomej realizacji działań w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu. Odpowiedzialność społeczna i jej raportowanie to czyn-

¹ W artykule pominięty został, ze względu na jego szeroki zakres, aspekt własnościowy Lasów Państwowych. Jednostka państwowa, niezależnie od posiadanej formy organizacyjno-prawnej, spełnia cele wyznaczone przez właścicieli (w przypadku Lasów Państwowych jest to Skarb Państwa, czyli całe społeczeństwo).

nik o istotnym znaczeniu dla rozwoju działalności Lasów Państwowych, które podejmując w sposób przemyślany i prawidłowy działania społecznie odpowiedzialne, mogą być z pewnością postrzegane jako wiarygodny partner we wszystkich obszarach swojego funkcjonowania.

W związku ze specyficzną formą organizacyjno-prawną Lasów Państwowych trudno jest wskazać skłonność jednostki do ujawniania dodatkowych informacji tak, aby interesariusze mogli określić jego wartość i potencjał, jak zakłada **teoria sygnalizowania**. Lasy Państwowe, prowadząc zrównoważoną gospodarkę leśną, dążą do zbudowania obrazu sprawnej i efektywnej ekonomicznie jednostki, m.in. doskonaląc mechanizmy zapewniające możliwość finansowania realizowanych zadań ze środków własnych.

Kluczowym elementem i warunkiem pełnego wdrożenia w Lasach Państwowych idei odpowiedzialności społecznej i jej raportowania, stanowiącym podstawowy aspekt zarządzania tym obszarem, jest mierzenie wyników, poziomu realizacji celów i założeń, a następnie komunikacja i raportowanie (wewnętrzne i zewnętrzne), w celu wykazania zasadności podjętych decyzji (chodzi tu o zaspokojenie potrzeb współczesnego społeczeństwa, jednocześnie zapewniając realizację takich potrzeb przyszłym pokoleniom). Spełniając wyżej wymienione zadania, Lasy Państwowe jako jednostka o wysokim zaangażowaniu społecznym i środowiskowym wpisuje się w założenia **teorii legitymizacji**.

Dodatkowo J. Krasodomska, jako podstawę teorii legitymizacji wskazuje kontrakt społeczny, czyli „szeroki zakres ukrytych i jawnych oczekiwań społeczeństwa odnośnie do tego, jak organizacja powinna funkcjonować” [Krasodomska, 2013, s. 44]. Ma to bezpośrednie przełożenie na działalność Lasów Państwowych, które zarządzając „dobrem narodowym”, działają na rzecz społeczeństwa na mocy kontraktu społecznego, a ich istnienie i rozwój zależy m.in. od dostarczania społecznie pożądaných wyników działalności oraz dystrybucji ekonomicznych, społecznych i środowiskowych korzyści.

Zgodnie z teorią legitymizacji, z punktu widzenia Lasów Państwowych główną przyczyną stosowania filozofii społecznej odpowiedzialności biznesu są czynniki kulturowe wynikające ze wzrostu znaczenia pozamaterialnych aspektów charakteryzujących ofertę rynkową przedsiębiorstwa. Dla Lasów Państwowych społecznie odpowiedzialny biznes to odpowiedź na zmiany zachodzące w otoczeniu przedsiębiorstwa, a wspólnym mianownikiem działań jest troska o człowieka i środowisko, w którym żyje, a także o zrównoważony rozwój gospodarki.

Wspomniane wyżej teorie leżą u podstaw objaśniania przyczyn różnorodności ujawnień dokonywanych przez jednostki. Ujawnienia te mogą dotyczyć także kwestii społecznych i środowiskowych. W przypadku Lasów Państwo-

wych jako jednostki specyficznej, działającej na rzecz i w służbie obecnego społeczeństwa i przyszłych pokoleń, rozważania na temat wpływu teorii rachunkowości i zarządzania na raportowanie informacji pozafinansowych o społecznej odpowiedzialności są ze wszech miar wskazane, szczególnie obecnie, w dobie budowania rozszerzonych raportów finansowych.

Podsumowanie

Społeczna odpowiedzialność w Lasach Państwowych nie oznacza, że rezygnując z zysku, mają one poświęcić się bez reszty działalności ekologicznej i prospołecznej. Ważne jest to, by w strategii dążenia do osiągnięcia zysku uwzględniano równorzędnie aspekty społeczne i ekologiczne. Istotną rolę w tym procesie odgrywa rachunkowość i jej funkcja informacyjna. Osiąganie korzyści z działań Lasów Państwowych w kontekście społecznej odpowiedzialności biznesu powinno więc być oceniane pozytywnie, tym bardziej że na wdrażaniu takiej strategii korzysta otoczenie, czyli społeczeństwo. Osiąga ono wymierne korzyści, zaspokajane są bowiem jego najpilniejsze potrzeby, chociażby w zakresie tworzenia bardziej dogodnych i przyjaznych warunków życia i odpoczynku. Tworzy się w ten sposób sprzyjający klimat społeczny, w którym Lasy Państwowe mogą – z korzyścią dla gospodarki i społeczeństwa – realizować strategię harmonijnego, trwałego i zrównoważonego rozwoju. Warto upowszechniać w społeczeństwie, poprzez raportowanie odpowiednich informacji, działania Lasów Państwowych w zakresie społecznej odpowiedzialności i uświadamiać korzyści płynące z realizacji tego elementu strategii. Działania Lasów Państwowych w ramach tzw. *corporate social responsibility* powinny być postrzegane jako długoterminowa inwestycja, nie zaś jako koszt, a szczególnego znaczenia nabiera w tym kontekście raportowanie działań społecznie odpowiedzialnych na rzecz zrównoważonego rozwoju.

Literatura

- Adamczyk J. (2009), *Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw. Teoria i praktyka*, PWE, Warszawa.
- Burzym E. (1990), *Rola i funkcje rachunkowości w roku 2000*, „Zeszyty Teoretyczne Rady Naukowej”, nr 16, SKwP, Warszawa.
- Burzym E. (2008), *Społeczna funkcja rachunkowości*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, t. 45 (101), SKwP, Warszawa, s. 71-86.

- Grudzewski W.M., Hejduk I.K., Sankowska A., Wańtuchowicz M. (2010), *Sustainability w biznesie, czyli przedsiębiorstwo przyszłości, zmiany paradygmatów i koncepcji zarządzania*, Poltext, Warszawa.
- Krasodomska J. (2012), *Zintegrowana sprawozdawczość spółek w 2020 roku*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, t. 66 (122), SKwP, Warszawa, s. 101-110.
- Krasodomska J. (2013), *Sprawozdawczość przedsiębiorstw w świetle teorii legitymizacji*, „Studia i Prace Kolegium Zarządzania i Finansów SGH”, nr 130, Warszawa, s. 39-52.
- Krasodomska J. (2014), *Informacje niefinansowe w sprawozdawczości spółek*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.
- Łada M., Kozarkiewicz A. (2013), *Teoria legitymizacji w badaniach z zakresu rachunkowości*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 71(127), Warszawa, s. 161-176.
- Noga A. (2011), *Teorie przedsiębiorstw*, PWE, Warszawa.
- Pietrzak Ż., Piłacik J. (2015), *Spółeczna odpowiedzialność biznesu na przykładzie Lasów Państwowych* [w:] D. Dyrda, M. Ptak (red.), *Zarządzanie środowiskiem i zrównoważona energetyka*, AD REM, Jelenia Góra.
- Samelak J. (2013), *Zintegrowane sprawozdanie przedsiębiorstwa społecznie odpowiedzialnego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.
- Śnieżek E. (2008), *Sprawozdawczość przepływów pieniężnych – krytyczna ocena i propozycja modelu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.
- Śnieżek E., Perlińska M. (2012), *Rachunkowość i sprawozdawczość finansowa w dobie zrównoważonego rozwoju*, „Acta Universitatis Lodzensis Folia Oeconomica”, nr 276, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, s. 203-215.
- Śnieżek E. (2014), *Spółecznie odpowiedzialne przedsiębiorstwo przyszłości w kontekście ponadczasowych przemyśleń profesor Elżbiety Burzym*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 76(132), Warszawa, s. 75-88.
- Szychta A. (2010), *Współczesne kierunki zainteresowania teorii rachunkowości finansowej w świetle zarysu jej rozwoju*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 56(112), SKwP, Warszawa.
- Zarzycka E. (2013), *Wykorzystanie teorii instytucjonalnej w badaniach z zakresu rachunkowości zarządczej*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 70(126), SKwP, Warszawa.

STATE FORESTS' NON-FINANCIAL INFORMATION REPORTING ON CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY IN THE LIGHT OF SOME THEORETICAL CONCEPTS

Summary: The purpose of this article is to indicate the possibility of considering non-financial information reporting on corporate social responsibility in the State Forests, in the light of some theoretical concepts. There is the deductive method, assisted by literature studies of literature achieved in the article. The article is divided into three sections. The first part presents the assumptions of the concept of social responsibility, its impact on the business environment and the importance of additional non-financial disclosures.

The second part presents some of the theoretical concepts of corporate social responsibility reporting. The third indicates the State Forests activity relationship with the assumptions of chosen accounting theory. The article ends with a summary, which presents the final conclusions and formulated recommendations.

Keywords: corporate social responsibility, social responsibility reporting, accounting theories, social responsibility in State Forests.